

עין משפט נר מצוה

סה א ב ג מיי פקד ו מהל' תימ'הל' ו סמנ עשין יג טור שריע יו"ד סי' רמ"ד סעיף טו וזכר אלפס קידושין פרק א דף רכ"א ע"ס היטב שהשמיט ה"ל דרכ"ה האידנא דהטל"א עגמ"א חפ"י לגדולים נמו':

סו ד מיי"ש ה' ז טושי"ע שס סעיף טז:

סו ה מיי"ש טושי"ע שס סעיף י"ז:

סה ו טור יו"ד סי' רמ"ד:

סב ז מיי" פיי מהל' וזכיה ומתנה הלכה ו ונשי' מהל' משער

שני הלכה ו סמנ עשין פכ טושי"ע ח"מ ק"י ר"ה סעיף ט':

יג:

שופטא.^[פ] ביתד של מרש דעץ הוא גייץ: **המניח** כליו. מלבושיו: **פס פחמין**. פת האפיו בגחלים: **של שוירי העיסה**. שנשתיירו מלישה: **משכה למוד של ע' שנה**. שקדור בפיו כל ע' שנה: **משיב מחזיר** את הלמוד שנשתכח הימנו כבר ע' שנה: **וסימנך**. לגרסא שלא טטעה שאס לא מדע אס אחד אומר אחד ולא שמים ואחד אומר שמים ולא שלג או שמא אחד אומר שמים ולא שלג ואחד אומר שלג ולא ארבע יהא סימן קמינא כלומר כסוף הקמינא ונשתיירו מחלותן אלכצעות של יד העומדין לצד שמי אלכצעות וקופין כסדרן מכאן דהיינו אלכצע ואמה מכאן וזרת מכאן דהיינו שמי אלכצעות מכאן ואלכצע אחד מכאן ובזכר תהא זכור שאחד אומר אחת ולא שמים ואחד אומר שמים ולא שלג. גודל לא קא חשיב הכא עס שאר אלכצעות משום דלא קאי בסדר אלכצעות: ^[פ] האוכל פת ופחמין עגמן כחזא חשיב להו: **קשים ללמוד**. שהעושה אותן יהא קשה לשמוע: **העובר תחס אפסר גמל ר"ש פסח גמל עצמו**. כחזא חשיב להו: **העובר תחס ריח של נצילה**.

כלומר ההולך ומריח ריח נצילה דכל ההולך ומריח הוי עובר תחת אותו ריח שהריח הולך ועולה: **וזהמא ליסערון**. אותו קך שנזחשין את הקדירה קרי להו הכי על שם שמעבירין זוהמא לאדדין.

[נעל שני נדוי^[פ] תרגום על תרין סטרוסין: **כל הטע עומדין**. כל השורות כולן אפילו הן מאלה: ועושין לו שמי שורות בלבל: **עושין אופן**. לצני חכמים שממונים איניהם פרים על הצור: **סניפין**. שמושיגין אותן צלד הוקנים מפני כבוד איניהם דהיינו סינפין לוקנים כסניף זה שמנליפין לקורה גדולה סני"ף צנע"ו: **אלא לקטנים**. דלגוס הוא אלל יאל לגדולים אינו נכנס ויושב במקומו דפושע הוא משום דהוי ליה למיזדק נפשיה: **כדי שלא יסרחק**. דהינאל לפנות ציוס כריץ שימרחק מן הדרך כדי שלא יהו אחרים רואים אותו

כהן משיח פרק שלישי הוריות

כדאמרין נמסקת ברכות [כג].

סניפין מפני כבוד איניהם: **נשנים משנה**. הא דמניא לעיל כשהנשיא נכנס וכו':

הוא לדיקן. ואית דגרסי נתקין מילתא כי ליתנן כלומר נתקין מילתא

רב פפא אמר אפילו שופתא מרא גייצי ת"ר חמשה דברים משכחים את הלימוד האוכל ממה שאוכל עכבר וממה שאוכל חתול והאוכל לב של בהמה והרגיל בזיתים והשותה מים של שיורי רחיצה והרוחץ רגליו זו על גבי זו ויש אומרים אף המניח כליו תחת מראשותיו חמשה דברים סימשיבים את הלימוד פת פחמין וכל שכן פחמין עצמן והאוכל ביצה מגולגלת בלא מלח והרגיל בשמן זית והרגיל ביין ובשמים והשותה מים של שיורי עיסה ויש אומרים אף הטובל אצבעו במלח ואוכל הרגיל בשמן זית מסייע ליה לרבי יוחנן דאמר רבי יוחנן כשם שהזית משבח לימוד של שבעים שנה כך שמן זית משיב לימוד של שבעים שנה: והרגיל ביין ובשמים: מסייע ליה לרבא אדאמר רבא חמרא וריחני פקחין: והטובל אצבעו במלח: אמר ר"ל ובאחת כתנאי ר' יהודה אומר אחת ולא שתיים רבי יוסי אומר שתיים ולא וסימניך קמיצה עשרה דברים קשים ללימוד העובר תחת האפסר [הגמול] וכל שכן תחת גמול [עצמו] והעובר בין שני גמלים והעובר בין שתי נשים והאשה העוברת בין שני אנשים והעובר מתחת ריח רע של נבילה והעובר תחת הגושף שלא עברו תחתיו מים מ' יום והאוכל פת שלא בשל כל צרכו והאוכל בשר מזהמא ליסטרון והשותה מאמת המים העוברת בבית הקברות והמסתכל בפני המת ויש אומרים אף הקורא

אמר רבא ונחיי איניהם. הא דעושים סניפין מפני כבוד איניהם: **נשנים משנה**. הא דמניא לעיל כשהנשיא נכנס וכו': **נתקין מילפא כי לדיקן**. כלומר נעבד ליה כי היכי דעבד להאי לזכרון לעולם לדורות אפילו כי אינו בעולם. ואית דאמרי נתקין מילתא כי ליתני לומר לו שילמדנו דבר שאינו יודע ללמוד ויתבייש: **גלי עוקאי**. ידרוש לן מסכת עוקלין: **דליס ליש**. שאין סדור לו: **פשע**. פירש: **גרס וסנא**. גרס ושנה: **אמר**. רבן שמעון בן גמליאל מאי דקמא דלמא חס ושלום כו': **בסר דאוקים**. בטר שסיים: **ושזו ליש**. לפיתקא די מדרשא: **שאלות**^[פ] דהוי מיפריק מתוך ומה שלא היה מתוך כתבו איניהו הפיקוקין ושזו די מדרשא: **נאורה מבחזן כו'**. או הס ינסכו לזהמ"ד או אלו ללא אליהם ונשב עמהם: **נחי דאשני לך קמרא דאנור**. כלומר דאשני לך חשיבותא דאנור דהוי אב צ"ד אלל למהוי נשיא מי אהני לך דקא בעית למהוי נשיא: **קמרא**. אבנט מוחזב כדאמרין במסכת שבת כפ' כמה אשה (דף עז:): **מפני ליש רבי לרבי שמעון כרים אחרים אומרים אילו (לא) היה סמורה לא היה קרב**. דתנן במס' בבורות כפ' בתרא (דף כ). קרא לתשיעי עשירי ולעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי שלשתן מקודשין התשיעי נאכל במומו והעשירי מעשר והאחד עשר קרב שלמים ועושהו תמורה דצרי ר"מ אמר לו רבי יהודה וכו' יש תמורה עושה תמורה והא קיימא לן דלזין תמורה עושה תמורה דתנן נמסקת תמורה כפ' קמא (דף ה:)^[פ] אך צכור שור קדש הן^[פ] וכו' הן קריצין ואין תמורתן קריצין ומעשר יליף עבדה עבדה מצכור כתיב הכא^[פ] כל אשר יעבור תחת השעט וכתיב תסם צככור^[פ] והעבדת כל פטר רחם וגו':

אמר

מסורת הש"ס

א בכל הס"י הניי בנמ' וכס"י מלמוד בכל הסמור וכו"ל. ז גי'א יופים לתלמוד האוכל פת חטין ואציל חטין עצמן. ז יומא ט: [נהדרין ע"ג]. ד [מוספ' מנהדרין פ"ו ה"ה]. ו [שין מוס' ימות קז: ד"ה מי שנרץ]. ו ס"א אחורי. ו ברכות כב, א ס"א לא גרסי ועי' ג"ס. ו [נע' מוס' ב"ק ד: ד"ה יומי]. ו מגילה יז. מכות ג. ו [ז"ל תהלהו]. ו [נע"י מוס' טוטה יב. ד"ה אחרים]. ו מנחמין ג. [נטיין גכ]. ז ז"ל בית יד, א [נדנור זה שייך לעיל אמר דומר פת פחמין]. ו [שמות לז]. א כפ"א כולן הוא סה"ד הקדום. ו [נע"י כס"א]. ק [במדבר יח]. ו [ויקרא כז]. א [שמות יג].

תורה אור השלם

ז. מי ימלא גבורות וְ יִשְׁמַע בל תהלתו:

מוסף רש"י

פקדון. סקמני. עשאו פקד ויואט שו. מנהדרין ט. ז ילמר אורי עצמו. לפסמ. אהשבים. קוחס היסם. ודחקריב. משתשם (ברכות כב. וי"ט). אילו היה תבורה. אותו אחד עשר. דא היה קרב. דממות מעשר אינה קרנב. דמנמינן נמסכת תמורה (ד:). מעשר העברה העברה נכסיו. ובכסרי דרשין. הם קריצין ואין תמורתן קרינא. אלל תלי מדקרב שלמים סקדס ראשון שמינן ליש וקם שמה תמורה מן שלמים אחרים (בבכות ט). רב יוסף סיני רבא עוקר תרי"ם. סיני וכו' קרי לרבי יוסף אשם כקן בבביותם שהם. עוקר הריס לכה כד מנמי שמינן מחזיר יומר כסלול (ברכות טז). אפרי תפא. למי שקבן שמינן למסר. כלומר למי שקבן שמינות (שם). אופמא אביתיה לא אה"ף. לא נהג כל אותו יומים שזס דז טרה נכסיהו כין. לקחן דס הוי חלק לנח תרופא ולא היה שולל ללא אלו (שם). הדין עקי' כסבת הוריות

חוספות הרא"ש

וסמני קמיצה. וסימנך שלא תטעה לומר שמת חד אמר אחת ולא שתיים וחד אמר שתיים ולא שלש. או שמא אחד אומר שתיים ולא שלש ואחד אומר שלש ולא ארבע. יהיה סימנך קמיצה. כלומר כסף הקמיצה וישאר ב' אצבעות דקופין ואצבע מצד זה. וכוה תזכור שאי אומר אחת ולא שתיים. והא דלא קאמר וסימנך אמה שאם תכנסין אצבע אח' הארוך ששמו אמה ישארו כמו כן אצבע מכאן וזרת מכאן וקמיצה מכאן משום דדרך לכסוף הקמיצה כדי לקמן נקט קמיצה. אי נמי דלא הוי סימן מסוים כ"כ דאיכא למימר אגודל מן המנין והוי שתיים מכאן ושתיים מכאן אבל כשתכסוף הקמיצה וישאר רק הורת מצד א' ממילא ידענא דאין הגדול בכלל דאי"א לומר אחד ולא שלש: ט"ס ונא. במשנת עוקצין: